בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **שבעה-עשר** ב**תמוז** תשס"ג (**17** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

באשר ההרצאה שסיפרנו אודותה ביומיים האחרונים, הרי לומדים ממנו שאת הדברים הגדולים ביותר, הבסיסיים ביותר, החשובים והעקרוניים ביותר – צריכים להכניס קודם, בתחילת הדרך - **"ראשית חכמה - יראת ה'."** את הבניין בונים מהיסודות. בחו"ל, איננו רגילים לראות את העמודים שעליהם הבניין עומד. הם נסתרים. דווקא בארץ זה יותר נפוץ לראות בניין ע"ע – על עמודים. הדבר הזה צריך להדגיש לנו מה החשיבות של יסודות איתנים.
כל זה מתקשר לפרשת "**ברונה**", הילדה שאומצה ע"י הורים ישראלים מבלי שידעו שהיא היתה חטופה מהאמא שלה. היינו עדים לשמחת הציבור הישראלי אתמול מהבשורה שבלילה הקודם, שוחרר **אליה גוראל** וחזר לחיק משפחתו. אפשר להבין שאמה של ברונה גם שמחה לקבל את בתה חזרה. מה, אם כן, מניע אותנו להעיר על העוני שברונה חזרה אליו? אילו היינו מצטערים שאבדה נשמה אחת לעם היהודי, ו\או שהיא עכשיו עזבה את הארץ וצריכה לגדול בחו"ל, הייתי מבין. אך כאשר אנחנו שוקלים מה טוב ומה לא טוב לילד ולגידולו על בסיס חישוב כלכלי, נדמה שאנחנו מנסים להכניס את האבנים, את היסודות האמיתיים, אחרי שהבניין כבר בנוי...

§§§

מבניין לבניין, העם היהודי מתחיל היום, **י"ז ב<u>תמוז</u>**, את תקופת **בין המיצרים**, שלושה שבועות שבהם אנחנו עושים חשבון נפש על אבדן הבית הלאומי שלנו. פעמיים נחרב **בית המקדש**, בית ראשון בשנת 3338, ובית שני בשנת 3828 לברה"ע. עם חורבן הבית, הוגלה העם היהודי – בפעם הראשונה לבבל למשך 70 שנה, בפעם השניה ל"ארבע כנפות הארץ" לכמעט 2000 שנה, גלות שטרם הסתיימה. **חורבן בית המקדש, משמעה – חורבן עצמאות ישראל**. אין קיום לאומי לעם היהודי בלי הבית שלו, והוא בית המקדש. אם כן, מה פירוש מצבנו היום? הרי, אפשר להגיד שאפילו הר הבית אינו כעת בידינו, שלא נזכיר אילו בניינים כן נמצאים על ההר.
אנחנו אם כן, **עם בהמתנה**. מצבנו היום אינו מצב קבע. על קרוב משפחה שנפטר אדם מתאבל לא יותר משנה. אם עם שלם מתאבל קרוב ל- 2000 שנה על אובדן בניין, אובדן עצמאות, סימן הוא שדבר זה קשור לנשמתו, ושהוא לא משלים אף-פעם עם האובדן הזה. סימן הוא גם שבית המקדש **חי** בתודעת העם היהודי, ולא מת חלילה.
יהי רצון שנזכה במהירה לבואו של משיח צדקנו ולבניית בניין שלם, בניין שמסמל את השלֵמות של עם ישראל. **<u>עד אז</u>** [וגם אח"כ] עלינו לאמץ לימוד מהפרק **הראשון** ב**פרקי אבות** שאנחנו חוזרים ללמוד השבת:
''שמעון הצדיק ...היה אומר: על שלושה דברים העולם עומד – על התורה, ועל העבודה ועל גמילות חסדים.'' [משנה ב'] כל דבר בנוי בעולם עומד, לכל הפחות, על שלוש רגלים. זהו המינימום הדרוש כדי להשיג יציבות. גם העולם של היהדות – הערכים שאנחנו מאמינים בהם – עומד על שלושת העמודים האלה, וכולם נחוצים כדי להשלים את האדם בפרט ואת העם כולו. בלימוד ה**תורה** היהודי לומד את דרכי ה' בעולם וגם מפתח את דרכי **החשיבה** והמחשבה שלו; ב**עבודה** [היא, תפילה] הוא מכשיר את כח **הדיבור** שלו לעבודת ה';

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 19[23]

צאת השבת (ב"ש): 20[21]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום **ה'**, **שבעה-עשר** ב**תמוז** תשס"ג (**17** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ובגמילות חסדים הוא נותן ביטוי **מעשי** לאמונה שלו, ובכך מפגין כי הוא **אוהב את הבריות ומקרבן לתורה.**

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 19[23]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[21]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.